

Telegraful Român

2 ex. (Of.)
Asociațiunea pentru literatura română și
cultura poporului român

Str. Șaguna 8

Sibiu

Organ național-bisericesc. — Intemeiat în 1853 de Mitropolitul Andreiu Șaguna
APARE SĂPTĂMĂNAL

Nr. 357—1933 M.

Nicolae,

din îndurarea lui Dumnezeu Arhiepiscop al Arhiepiscopiei ortodoxe române de Alba-Iulia și Sibiu, și Mitropolit al Românilor ortodocși din Ardeal, Bănat, Crișana și Maramurăș.

Preasfințiților frați Episcopi, Venerabilelor consilii eparhiale, onoraților deputați congresuali, iubitului cler și popor din mitropolia Noastră, dar și milă dela Dumnezeu Tatăl și binecuvântarea Noastră arhierescă.

Având în vedere dispozițiile Art. 38 din Legea pentru organizarea Bisericii ortodoxe române și dispozițiile §§-ilor 151 și 152 din Statutul organic votat în congresul național-bisericesc din 1868, convocăm și prin aceasta declarăm convocat congresul național-bisericesc al mitropoliei noastre în sesiune ordinară în biserica catedrală din Sibiu, pe ziua de 14 Octomvrie a. c., ora 9 a. m. în care zi, după terminarea serviciului divin, va urma imediat deschiderea congresului și vor începe lucrările lui, conform regulamentului intern.

Dat în reședința Noastră arhiepiscopescă mitropolitană din Sibiu, la 27 Septemvrie 1933.

(ss) **NICOLAE**
Arhiepiscop și Mitropolit.

La deschiderea Congresului național-bisericesc

În Nrul 66 al ziarului nostru am publicat circulara I. P. S. Sale Mitropolitului Nicolae prin care convocă Congresul național-bisericesc al Mitropoliei ardeleni în sesiune ordinară în biserica catedrală din Sibiu la sărbătoarea Cuvioasei Paraschiva din 14 Octomvrie a. c.

De câte-ori s'a convocat și se convoacă această înaltă corporațiune după evenimentul fericit al încorporării noastre la patria-mamă, simțim un fior de adâncă admirare față de acel bărbat providențial al bisericii și neamului, trimis nouă dela Dumnezeu, în zilele cele mai grele prin

cari au trecut biserica și poporul nostru, care a fost în veci neuitatul Arhiepiscop și Mitropolit Andrei.

Vecinic trebuie să fim recunoscători fericitilor noștri înaintași, acelei pleiade de vrednici fii ai bisericii și poporului nostru, care lucrând ziua și noaptea, cu zel și abnegațiune, au creat la 1864, după suferințe de veacuri, o fortăreață puternică, prin reînființarea vechei noastre Mitropolii.

Prin această reînființare, biserica noastră a fost scoasă din starea de umilință a veacurilor de tristă aducere aminte, — și a fost adusă la o nouă viață.

Și dela anul 1868—1918 cât ne-a fost dat să ne ducem greul zilelor sub oblăduirea ungurească, unicul scut și adăpost, unica mângâiere și întărire ne-a fost biserica, care prin corporațiunile ei a parat cu succes toate atacurile venite din partea agresorilor noștri.

Pentru noi generația de astăzi și pentru viitoarele generațiuni, va fi un veșnic exemplu de imitat și încurajare în munca noastră pentru ulterioara dezvoltare a bisericii, lupta purtată de corporațiunile noastre bisericești și de deosebire de Congresul național-bisericesc, contra tuturor atacurilor stăpânitorilor vremelnici, cari țindeau la nimicirea noastră bisericească și națională.

Dar «trecut-a umbra legii și darul a sosit».

Prin ajutorul bunului Dumnezeu și prin vitejia fără de seamă a doboranțului român ortodox, condus de marele și viteazul Căpitan, fericitul adormit în Domnul, Regele Ferdinand I, eliberați din cătușele trecutului, biserica noastră și-a recăpătat libertatea și puterea de acțiune; și de aceea în Congresele ei ținute dela anul 1920 încoace, nizuința ei principală a fost a se organiza, conform cerințelor timpului și necesităților de astăzi, prin reînființarea vechei episcopii dela Oradea și înființarea eparhiei Vadului, Feleașului și Clujului.

A urmat preocuparea generală a factorilor chemați din întreaga biserică ortodoxă: elaborarea legii de unificare bisericească.

La desbaterea acestei vitale chestiuni, s'a acceptat din partea tuturor ca bază de discuțiune legea noastră fundamentală Statutul Organic.

Și după o muncă intensivă, reprezentanții bisericii din întreaga țară, au elaborat noul proiect de organizare bisericească.

Proiectul terminat s'a supus spre deliberare în sfântul Sinod și înainte de a se înainta înaltului guvern spre

a-l depune Corpurilor legiuitoare, I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae a convocat Congresul pe ziua de 2 Martie 1925, spre a-și spune și înaltul nostru areopag cuvântul.

Ședința dela 3 Martie 1925, în care Congresul național-bisericesc a luat act cu vie satisfacție de rezultatul fericit al lucrărilor de unificare, întocmai ca ședința din 28 Septemvrie 1868, în care Mitropolitul de vrednică amintire Andrei a rostit cuvintele: «*Depun cu desăvârșită odihnă sufletească toată competența legislativă și administrativă a bisericii noastre naționale în mâinile Congresului prezent și a celor viitoare Congrese*», va rămânea memorabilă prin declarația făcută de I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae, de următorul cuprins:

Opera de unificare bisericească pe care sânteți chemați să o confirmați prin voturile D-Voastră, a rezultat ca o necesitate pe urma înfăptuirii idealului nostru național. Cu însuflețirea, deci, cu care am primit înfăptuirea acestui ideal, să primim și opera de unificare bisericească. Am convingerea, că din organizația bisericii ardeleni, pe urma acestui proiect, spre slăbirea ei n'am jertfit nimic, am convingerea, că am dat un mare și efectiv ajutor întregii biserici române, pentruca ea să se poată organiza pe temelile șaguniane și să poată da roadele ei spirituale cu cea mai mare îmbelșugare. Putem fi mândri și satisfăcuți că prin legea codificată de marele ierarh Șaguna, care în mare parte eră în uz din vechime, am putut sta în ajutorul întregii biserici.

La baza acestui proiect stă principiul autonomiei.

Să nu uităm însă, că autonomia trebuie să fie scrisă nu pe hârtie, ci adânc în sufletele noastre și de acolo să scoatem energia pentru apărarea ei.

Noi ierarhii dăm binecuvântarea noastră rugând pe bunul Dumnezeu, ca roadele lucrărilor și hotărârilor noastre să fie spre binele și fericirea sfintei noastre biserici și a neamului».

Solemnele declarații ale I. P. S. Sale au fost ascultate cu însuflețire

* FOIȘOARA *

Secțiile „Astrei”

I. S'au întrunit și-au hotărât ca de acum înainte să se aleagă tot din cinci în cinci ani: Primenire quinqueanuală! Cu posibile realegeri. Realegerea ar fi un fel de omagiu închinat dlor X. Y. Z., de comitetul central — tae-l capul? — și aprobat de-o adunare de obiceiu și firește destul de străină de știință serioasă și de literatură judecată critic, exact. Ar fi adecă un fel de premiu (școlăresc) pentru învățați și literați care n'5 ani anteriori s'ar fi purtat bine.

II. În comitetul central s'a ivit apoi o idee și mai nostimă: Pe secționiști să-i tragă la sorți — loterie științifică-literară — și anume o treime. Adecă: două treimi rămân, să garanteze o (glorioasă?) tradiție; una, treimea cea nouă, să vie să ntemeeze noul progres.

III

III. Principiul eră, așadar, acelaș: o suprimare și-o completare. Principiul

l-am admis și eu; este unicul leac bun: otravă și antidot. Eu nu am admis, însă, felul concretizării. Și de-aceea, la adunarea din Brașov, am propus ce urmează:

Având în vedere constatarea raportului secretariatului general:

1. că din 127 membri ai secțiilor literare-științifice „interes nu arată decât 25—30, aproape aceiași la toate ședințele”;

2. că „zeci de membri, dela alegerea lor în secții, nu s'au prezentat niciodată la ședință”;

sânt de părere că leacul acestei stări bolnăvicioase trebuie să fie radical.

Propun deci:

I. Desființarea totală a secțiilor actuale.

II. Reînființarea lor încredintată unei comisiuni serioase de 4 (patru) membri ai Academiei române, aleși de Academie, și trei membri ai «Astrei», dintre care firește unul va fi președintele «Astrei».

III. Titlurile membrilor realeși sau aleși din nou se vor cerceta după normele Academiei române.

IV. Comisiunea de reconstituire va fixa și numărul, și misiunile secțiilor viitoare.

V. Până la sfârșirea acestei lucrări a comisiunii de reconstituire, propun ca articolul 8 din statut, despre încetarea mandatului membrilor actuali, să fie aplicat cu severitate și urgență.

Comisia de raport asupra raportului general și-a însușit propunerea mea în unanimitate; dar adunarea nu a primit-o; adunarea a primit propunerea secțiilor.

Păcat de întârziere...

IV. Eu cam știu ce lucrează secțiile.

1. Ce ne-a dat Secția feminină-biopolitică? Observați titlul grandilocvent... Ce temă mare a discutat? Cine-i acolo inteligența conducătoare, de inițiativă? Cine-a mai văzut pela noi pe dnele membre din București și Iași? O activitate practică, pe ici, pe colea, nu se poate constata; dar aceasta-i știință feministă?

2. Câți membri din Secția social-economică ne-a înălțat mândria și ncrederea în aceste vremi de ardoare social-economică? Câți au ridicat-o prin apariția ntre noi, cu ochi plini de acea încredere, în sine și n noi și n nație? Și anume: cu expuneri de sintetică economică? În secția aceasta s'a clopoțelit...

3. Secția școlară are buni membri și

calități. Însă: În răsturnările școlare din ultimul timp ce rel eroic a avut?, rol național, rol critic-eroic, rol indignat-eroic...? Și-aici se află membri pe care niciodată nu i-am văzut la vreoa adunare a secțiilor.

4. O clasică absență este Secția juridică. Adecă, a fi fost un avocat oarecare este a fi acum jurist-științific? Dintre cei 21 de membri câți au orientat pe aștrști despre noțiunile de drept și despre sentimentele de drept care fierb acum în Europa, în lume? Și prin reflex și la noi...

5. Dar în Secția geografică-etnografică — ce caută, de pildă, cinematograful artist?!

Mă opresc.

Iată pentru ce — dar ce-ul are o sferă mai mare decât cea indicată — iată de ce am crezut și cred că o reformă radicală a secțiilor este de nevoie.

V. Secțiile, dacă voesc să trăească cu cinste, nu se pot socoti simple pretexte de câte un nou titlu oarecare, în +, cutăruia și cutăruia. Ele trebuie să fie prilej de muncă intelectuală spre folosul celor, la noi în centre mici și n sate nu o pot face; spre folosul celor doritori de bune lucruri noi...

și vie satisfacție de membrii Congresului, cari ridicăți în picioare prin aplauze frenetice au dat consfințire desăvârșirii marelui act al unificării bisericești, enunțat prin cuvintele Capului bisericii noastre ardelenne.

Proiectul astfel pregătit și depus de On. Minister al cultelor pe masa Corpurilor legiuitoare, a fost unanim și cu mare însuflețire votat atât în Senat, cât și în Cameră, — a fost sancționat la 5 Mai 1925 de bunul și înțeleptul Rege Ferdinand.

În noua Lege de organizare a bisericii, prin Art. 38 s'a hotărât, ca Congresul național-bisericesc al Mitropoliei noastre cu organul său executiv, va continua să ființeze și funcționeze, cu acelaș mod de constituire și cu aceleași atribuțiuni ca și în trecut, afară de alegerea mitropolitului.

Scopul acestei sesiuni congrasuale este de a vedea că ne găsim într'un moment istoric al vieții religioase și bisericești a neamului nostru de pe aceste meleaguri.

Sbuciumul vieții naționale sociale economice și culturale din această parte a țării cu rane vechi necicatrizate, simte tot mai mult nevoia păcii și a puterilor de sus din lumea spirituală. Este momentul prielnic de a întreprinde marea operă salvatoare pentru prezintarea nouă prin biserica oțelită în suferințe și prin toți fiii ei a Revelațiunii lui Dumnezeu în Isus Hristos, în care poporul nostru să poată găsi, împreună cu toți frații lui din cuprinsul țării noastre, o țintă vrednică a aspirațiilor sale și puterile de lipsă pentru a le duce la îndeplinire.

Sfatul împreună al reprezentanților clerului și ai mirenilor din cele 5 eparhii sub conducerea P. S. Chiriarhi ai lor, adumbriți de o glorioasă tradiție la vatra spirituală comună din Sibiu, va cere «ca *chivotul legii*» să fie dus înaintea poporului și toți vom merge după el.

Salutând pe aleșii clerului și poporului, cari în ziua Cuvioasei Paraschiva se întrunesc în Congresul nostru național-bisericesc, dorim ca activitatea lor să fie încununată de succes, — spre binele și prosperarea bisericii și a patriei noastre întregite și mult dorite. (g. p.)

Organizați Oastea Domnului

VI. A suprima *individual* va fi greu; căci lumea-i cum este: șoptește, intervine, stăruie, fără privire la artă, literatură și știință; probă: multele nulități desgustătoare din secții. A suprima *colectiv* (cu anonimitate) și a reclădi cu exclusivă considerare la știință, literatură și artă — ar fi fost *efectiv*, deci *necesar*.

Nu s'a admis efectivul; să așteptăm deci pilula Pinok, contrară.

VII. Aștrii și neo-aștrii să nu se nșele, însă: Fără știință serioasă și literatură aleasă — luptătoare contra gunoiului literar care ne inundă 'n prezent —, fără artă de *avânt*, secțiile n'au drept nici la stimă, nici la viață. Fără calități remarcabile nu se poate îndrepta atenția poporului spre ce este bază de viitor.

VIII. Unitatea națională ne-a pus la dispoziție, fără vechile piedeci, tot ce regatul mic produsese. Orientările de-acolo ne vin, acum mult mai bogate decât înainte de război. Acum ele sunt *total* și ale noastre. Sunt lucruri care, prin aceasta au devenit de prisos... Eu, totuși, mai cred că secțiile „Astrei” mai au o misiune ardelennească; trebuie să căutăm însă și să le dăm puterile care — măcar din când în când — să poată concura cu orientările din vechiul regat mic, dar entusiast și isteț.

Prin urmare: *La o parte* cu tot, cu toți și cu toate, care nu sunt vrednici ori

Din șomeri — monahi?

— O problemă rău concepută. —

În eparhiile bisericii noastre de pe teritoriul vechiului regat se găsește un număr considerabil de absolvenți ai seminariilor și chiar ai facultății de teologie, cari nu pot fi hirotoniți, fiindcă toate parohiile sunt ocupate. Ierarhul celei mai extinse eparhii a declarat la o ocazie, că chiar dacă în decurs de *zece ani* școlile teologice nu i-ar da nici un absolvent, totuși n'ar ajunge în criză de preoți. Prin urmare numărul candidaților la parohii, ajunși astăzi *șomeri*, trebuie să fie foarte mare.

De unde provine această anomalie?

Din raportul nefiresc ce a existat acolo între biserică și stat. Statul i-a confiscat bisericii, între alte multe drepturi, și pe acela de a-și crește preoții. Toate școlile teologice erau proprietatea exclusivă a statului. Statul le dădea programele de învățământ, statul numea pe profesori, statul îi controla și disciplina, statul primia pe elevi etc. Biserica și ierarhii ei nu aveau aproape nici un drept, garantat prin lege, asupra școlilor în care se făcea educația clerului. Ca și când nu bisericii ci statului i-ar fi lăsat Mântuitorul dreptul și obligamentul de a crește pe apostolii credinții.

Situațiunea aceasta nefirească, în privința școlilor teologice, s'a menținut până astăzi, cu desconsiderarea fățișă a Legii și a Statutului de organizare nouă a bisericii. În alte privințe, după votarea Legii de autonomie a bisericii, — și biserica de pe teritoriul vechiului regat a intrat în exercițiul drepturilor sale autonome, b. o. alegerea ierarhilor, administrarea averilor bisericești etc. Noi am rămas adeseori mirați, de ce n'a cerut și n'a pus stăruințe energice, ca să iee sub conducerea sa și școlile teologice, căci statul era dator să i le predea.

Consecința acestei regretabile întrelăsări este mulțimea candidaților la preoție — șomeri. Căci statul, care avea în a sa stăpânire școlile teologice de acolo, a împopulat an de an seminariile fără să-și fi pus întrebarea: ce se va alege cu absolvenții lor? La alte

facultăți nu le dă voie să se înscrie, în preoție nu mai au loc și astfel au ajuns să-și strige disperarea lor în toate părțile.

Dacă școlile teologice ar fi fost ale bisericii, atunci autoritățile bisericești, cunoscătoare a nevoilor parohiilor, ar fi primit în seminarii numai numărul de tineri necesar ca să umple golurile de la parohii. Echilibrul acesta s'a păstrat în toată biserica noastră ortodoxă numai în eparhiile ardelenne, fiindcă aici școlile teologice sunt ale bisericii și autoritățile bisericești cu răspunderea ce o au pregătesc numai atâția candidați la preoție de câți e nevoie pentru a ocupa locurile libere.

Dacă în vechiul regat se va menține starea nefirească de astăzi, răul candidaților la preoție șomeri va crește și mai mult și va ținea în agitație eparhiile.

Ca să atenuze acest rău, păr. *Gala Galacteon* militează pentru intrarea candidaților la preoție șomeri — în *monahism!* Pe Sfinția Sa îl încântă pasul ce l-ar face o sută din acei tineri bătând la porțile mănăstirilor.

Am rămas surprinși de această părere despre intrarea în monahism și nu ne așteptam să o susțină tocmai părintele Gala Galac-

teon. Las că plasând o sută de tineri seminariști în mănăstiri nu se va curma răul, căci mai rămân alte sute în brațele mizeriei. În schimb se va face cel mai rău serviciu mănăstirilor, introducând în cuprinsul lor o sută de tineri dintre cari nici unul poate nu se va fi gândit vre-odată să apuce acest drum în viață, cari n'au fost pregătiți din școală pentru călugărie, ci, dimpotrivă, aspirațiile lor se îndreptau toate către preoția de mir și către înghetarea unei familii. Ori, cine ar avea îndrăzneala să creadă că mănăstirile, cu viața duhovnicească ce o adăpostesc astăzi, ar fi în stare să prefacă dintr'o dată sufletul acelor tineri și să-i ridice spre idealele monahismului? Pe mine mă înspăimântă gândul intrării alor o sută de astfel de tineri, nepregătiți, în mănăstiri.

O nu, părinte Gala Galacteon! Monahismul este o instituție care trebuie să trăiască înainte de orice prin puterea grației de sus, iar această grație specială nu se împărtășește asupra maselor adunate cu sutele, ci se coboară individual și ca o biruință după încercări și lupte purtate în rugăciune și meditație stăruitoare. De acest monahism avem neapărată nevoie, pentru ca să reprezinte concepția eroică a creștinismului în sânul bisericii noastre hărțuită de multe neajunsuri și în mijlocul „lumei” de astăzi.

Să ni-l dea Dumnezeu!

Convocarea Colegiului Electoral pentru alegerea Episcopilor

Înalt Prea Sfinția Sa Patriarhul Miron al Bisericii Ortodoxe Române, prin adresele Nr. 8804, 8805, 8806 din 30 Septembrie 1933, a convocat Colegiul Electoral pentru alegerea Episcopilor în scaunele vacante din Episcopii: Hușilor, Cetății Albe, și Caransebeșului.

Și anume:

Alegerea de episcop al eparhiei Hușilor se va face în ziua de 19 Octomvrie 1933;
alegerea de Episcop al Epar-

hiei Cetății Albe se va face în ziua de 20 Octomvrie 1933; iar alegerea de Episcop al Eparhiei Caransebeșului se va face în ziua de 21 Octomvrie 1933.

Astfel, după stăruințele depuse de autoritățile noastre bisericești, constatăm cu satisfacție faptul împlinit: convocarea colegiului pentru alegerea de Episcopi în scaunele văduvite ale Sfințelor și de Dumnezeu păzitelor Episcopii: a Hușilor, a Cetății Albe, și a Caransebeșului.

jur și intelectuali din Brad și Baia de Criș.

După vecernia slujită de preoțime pe locul din fața cimiterului începe petrecerea câmpenească a Nedeii [Rugă în Bănaț] și durează până seara. Nicăeri nu se găsește ouă roșii de Paști mai admirabil încondeiate, ca la acest prilej al Nedeelor.

Despre originea lor află unele date în cartea: «*Képek az egykori Zarándvármegyé földjéről*», de Gáspár Armin, tipărită în Cluj în 1912. Autorul care fusese inspector școlar în partea locului, arată că l-a intrigat faptul că numai la Tebea se joacă la Paști în preajma cimiterului. Cercetând la Tebea originea acestui obicei, n'a primit alt răspuns decât că „așa ne-am pomenit din bătrâni”. Așa un bătrân moșneag a putut să-i comunice, cu privire la originea obiceiului, următoarele:

După alungarea turcilor din Ardeal în părțile Zarandului au rămas câțiva din fiii lui Mohamed. Despre una din bisericile dela Baia de Criș poporul spune și azi că a fost zidită cu mâinile prizonierilor turci. Între turcii rămași la Tebea era un *bei*, care avea o frumoasă fată numită Leila. Fata s'a îndrăgostit în feciorul primarului din sat. Flăcăul la rândul lui, i-a promis că o

va lua în căsătorie, dacă se încreștinează. Fata s'a învoit, și a intrat în casa preotului din Tebea, dela care a primit învățătura creștină. Ziua botezului și cununia s'a fixat pentru a doua zi de Paști.

La acest act au venit credincioșii din toate satele vecine. Când în biserică se săvârșia încreștinarea Leilei, — turcii cari au prins de veste, furioși au năvălit înarmați în biserică să ucidă mirii. Creștinii au sărit în ajutor și, în grabă scoțând afară pe năvălitori, i-au încunjurat, și fiindcă turcii se opuneau mai departe a început un măcel, în care năvălitorii au căzut până la unul. Morții, duși cu carele, au fost înmormântați într'o groapă comună.

După înmormântare credincioșii au intrat earăș în biserică dând mulțumită lui Dumnezeu că au scăpat de furia păgână și cununând pe creștina Leila cu fiul primarului. A urmat apoi petrecerea în locul din fața bisericii.

Și de atunci s'a ținut în fiecare an, în ziua a doua de Paști, pomenita Nedei.

Pr. Al. Fugăță.

Organizați Reuniuni de femei

vrednice de încredere, ce nu dă nici o nădejde, nici o plăcere sufletească, nici o satisfacție așteptărilor ardelennești.

IX. De sfârșit încă o întrebare: Ardealul are ori nu are ceva *propriu* de dat viitorului nostru comun artistic, literar, științific? Dacă are, vrea să facă din „Astra” un instrument de selecțiune printre ceice pot da?

Și-atunci?...

Brașov, 1 Octomvrie 1933.

G. Bogdan-Duică.

Originea Nedeii dela Tebea

— Legendă —

În multe parohii, din protopopiatul Zarandului, se păstrează un vechi obicei: se slujesc, în ziua primă a praznicului Nașterii și Învierii Domnului nostru Isus Hristos, parastase pentru răposați.

Această datină există și în comuna Tebea, singurul sat din fostul județ al Zarandului, unde se obișnuiește să se țină „Nedera” în ziua a doua de Paști.

În această zi, în cimiterul din Tebea, unde e mormântul prefecților de legiuini Avram Iancu și Ion Buteanu, precum și al preotului tribun Groza dela Rovine, și al altor 80 de viteji din marele război, — se adună mult popor din satele din

Organizarea cercului protopopesc Sibiu al „Frăției Ortodoxe Române“

Adunarea de constituire a Frăției ort. rom. a fost convocată de protoiereul E. Cioran, pe ziua de 1 Oct. ora 11 în aula Academiei Teologice, după terminarea sf. Liturghii din Catedrala mitropolitană.

Corul Academiei Teologice a cântat „Împărate ceresc“, după care a urmat frumosul cuvânt de deschidere al părintelui protopop care a arătat rostul convocării și al constituirii cercului protopopesc în cadrul asociației religioase „Frăția Ort. Română“, accentuând că Ortodoxia — după cum zice un învățat contemporan — prin spiritul său de resemnare, prin metodele sale blânde, prin credința sa numai în puterea sufletului, prin spiritul său de libertate și toleranță este adevărata religie a celor obișnuiți și poate proiecta asupra vieții sociale mai multă decență și mai mult idealism.

Precum în trecut, așa și astăzi, ort. noastră ne cheamă la o și mai intensivă activitate. Elementul mirean este ca și în trecut parte constitutivă a bisericii noastre. Corporațiile noastre bisericesti sunt compuse din 2/3 mireni, — astfel soarta și dezvoltarea lor revine în aceeași măsură mirenilor. E și natural ca această responsabilitate de ordin moral să nu cadă numai asupra unei singure persoane, care e preotul, ci și asupra masei de credincioși cari dau covârșitoarea majoritate într-o parohie.

În împrejurările schimbate în cari trăim, se credea că vom avea condiții mai prielnice ca în trecut pentru ortodoxia noastră. Din anumite puncte de vedere da, din altele însă, nu.

Prefacerile sociale, cu tot cortegiul de urmări, libertate rău înțeleasă, indiferentismul, sectarismul și politica de partid așa cum se practică ele — toate tind la diminuarea rolului ce l-a avut în trecut ortodoxia noastră.

În astfel de împrejurări se cere înarmarea pentru lupta de ofensivă și defensivă, prin crearea unui front comun de colaborare sistematică a elementului mirean.

Fiecare intelectual, fiecare credincios al bisericii noastre să aibă această convingere mai întâi pentru sine, ca conștient și cu dragoste să lupte în cercul său de activitate pentru triumful sfintei moșteniri pe care au primit-o și să nu o lăsăm în părașinare.

Cercul prot. al F. O. R. are un rol covârșitor în organizația generală. Membrii acestui cerc vor fi arterele de canalizare a ideilor dela centru până în cel mai îndepărtat colț al ortodoxiei, ca unii cari au contact nemijlocit la orașe și și la sate cu mulțimea de orice categorie ar fi.

Dorim o încheiere, colaborare și solidarizare — un apostolat laic, prin pilda intelectualilor noștri și pentru credincioșii noștri țărani.

Mulțumind celor prezenți pentru că au dat ascultare chemării — roagă pe dl Dr. Gh. Preda, delegat al Comitetului secției Sibiu al F. O. R., să binevoiască a prelua conducerea arătând mai deaproape rostul și activitatea practică pentru membrii cercului protopopesc, — după care va urma înșăș constituirea comitetului.

Ocupând dl Dr. Gheorghe Preda locul prezidial, printr-un cuvânt avântat a stăruit mai deaproape asupra întregii organizații a Frăției Ortodoxe, arătând cum este contemplată și cum va trebui să se desfășoare în viitor activitatea ei.

Invită pe membrii prezenți să se constituie conform statutelor.

Se alege apoi o comisiune de can-

didare a comitetului suspendându-se ședința pentru 10 minute.

Redeschizându-se ședința, prin aclamațiuni, la propunerea dlui Dr. Ionaș, adunarea alege cu unanimitate următorul comitet:

Președinte: Dr. Ion Bunea, Secretar: Silviu Cosma, Casier: Nicolae Jordan. Membri în comitet: Nicolae Albu, Nicolae Banciu, Anastasiu Boiu, Ștefan Cornea, Emil Dancășiu, Ioan Dragomir, Dr. Liviu Ionașiu, Victor Lazar, Iacob Manoilă, Traian Nicola, Alexandru Popa, Petru Simion, Ioan Stanciu, Silviu Teosu și Pavel Vulcu.

Dl președ. al adunării, dl Dr. Preda, mulțumește pentru participare, — după care corul Academiei Teologice întonează de încheiere o cântare religioasă. La această adunare au luat parte P. C. D. Consilieri, profesorii și studenții Academiei Teologice — pe lângă un frumos număr de intelectuali din orașul și protopopiatul Sibiu.

Probleme, fapte, comentarii

„Operă salutară și binevenită“, — așa este caracterizată munca desfășurată de societatea religioasă, «Oastea Domnului» în cotidianul Viitorul, în numărul său de Duminecă, unde aflăm următoarele aprecieri despre oaste:

Un tânăr preot dela Sibiu, sprijinit cu înțelegere și cu drag de mitropolitul său, a întemeiat acolo «Oastea Domnului», adică o întovărire a celor ce se legătuiesc să trăiască după cuvântul lui Hristos și să dobândească și pe alții prin pilda vieții lor. Zi cu zi «Oastea Domnului» sporește numărul adepților, adică numărul minunilor: adevărate convertiri de credință și de viață. Dar mai îmbucurător de cât orice e faptul că «Oastea» își găsește ostași tot așa de zeloși, printre preoții și poporeni din vechiul regat. De curând însă au început să se audă strigăte de alarmă: «Oastea Domnului» este acuzată că ar fi în abateri dela dogma și practica ortodoxiei. Desigur sfântul Sinod nu va întârzia să cerceteze lucrurile... Până atunci se impune ca să tacă unele glasuri acuzatoare care, prea pătimase, ar putea fi bătute că pornesc din răutatea pimei. Dacă «Oastea Domnului», descălecând din Ardealul ortodox, găsește în clerul și poporul de aici — din regat — o atât de bună primire, este în aceasta un semn, că opera ei salutară e bine venită și deci că nu trebuie zăticnită.

Iar conflict cu Vaticanul. —

Nu e zi lăsată de Dumnezeu care să nu fie tulburată de un conflict între Vatican și oarecare guvern. Și nu din pricină religioasă sau morale; nu pentru că Vaticanul ar ține cu scrupulozitate și energie la respectarea principiilor morale creștine. Nu! Aproape totdeauna conflictele acestea se ivesc din pricina imixtiunii Vaticanului în domenii cari nu-i aparțin, urmărind o hegemonie peste state cari nici nu au măcar întreaga populație catolică. Uneori iarăși Vaticanul susține poziții direct opuse moralei creștine și aspirațiilor religioase ale spiritului omenesc.

Cu unele state conflictele se țin lanț. B. o. cu Cehoslovacia. Mai acum câțiva ani faimosul nunțiu Marmaggi, care a făcut o lată și pe la noi cu zelul său nediplomatic a trebuit să plece din Cehoslovacia — cum a trebuit să plece și dela noi, — căci se încăpășinase să nu dea voie cehoslovacilor să sărbătorească pe Huss.

Acum doi ani un alt conflict fuse provocat de despotul și lăzcosul nunțiu Ciriacci care silise pe venerabilul arhiepiscop din Praga, Kordac, să demisioneze pentru că nu voise să i facă un palat de câteva milioane și pentru că susținea prin faptă și scris ca raporturile dintre muncă și capital să se stabilească după criteriile dreptății.

Astăzi înregistrăm un nou conflict. De astădată pe o temă mai delicată. E vorba de oarecare încurajare a tendințelor autonomiste ale slovacilor toți catolici. Pre-

latul Hlinka, șeful partidului catolic slovac, a ținut, la aniversarea unui mileniu dela întemeierea primei biserici catolice în Slovacia, o cuvântare în care cerea energetic autonomie pentru slovaci. Fresa guvernamentală a simțit că Ciriacci ar sprijini această mișcare și l-a atacat vehement. Nunțul a protestat împotriva acestor bănueli, dar curând după aceea Hlinka îi trimite dela o adunare populară slovacă o adresă de simpatie la care nunțul răspunde în latinește, plângându-se de atacurile din Praga și laudând pe slovaci. Această epistolă a ridicat în toată presa celă o furtună de indignare. I se reproșa nunțului că uită, că nu e trimis pe lângă opoziția slovacă, ci pe lângă guvern. Un consiliu de miniștri din 16 Septembrie hotără să ceară scaunului papal să recheme pe nunțiu, pentru a se explica, ceea ce echivalează cu dorința de-a fi rechemat.

Vaticanul n'a privit cu ochi buni desmembrarea Austriei și nu simpatizează cu statele naționale ale popoarelor cari s'au desrobite de sub habsburgi. Cu Cehoslovacia conflictele se țin lanț. Atât acolo, cât și în Iugoslavia încurajează pe sub mână tendințele centrifugale autonomiste. Câte greutăți a făcut și face statului român, vedem cu toții. Catholicismul, fidel spiritului său internaționalist, se simțea așa de bine într-o Austrie în care se urmărea politica unei amalgamizări a popoarelor. Vaticanul mângăie și-acum cu atâta atenție mica Austrie (vezi demonstrația congresului catolic dela Viena), și pe neastâmpărații unguri. Să fie în această atențiune numai ecoul unei amintiri atât de scumpe? Să nu fie și-o urmă, cât de mică, de speranță? Doar nu e departe Vaticanul de Quirinal.

Un act de pietate

Duminecă, 1 Octomvrie c. s'a oficiat la Beiuș parastasul de 1/2 de an pentru odihna sufletească a binefăcătoarei Veturia I. Lapedatu, care își doarme somnul de veci în cavoul familiar de acolo. Tot atunci s'a oficiat un parastas și în Sibiu, unde „masa studenților“ a ținut să cinstească memoria mult regretatei sale binefăcătoare.

Parastasul a avut loc în splendida sală de festivități a internatului liceului „Gh. Lazăr“, în prezența elevilor și a unui distins public, doamne și domni. Serviciul divin a fost îndeplinit de către profesorii de religie dela liceul „Gh. Lazăr“, iar răspunsurile le-a dat corul Academiei teologice, sub conducerea dlui Candid Popa.

După terminarea serviciului divin directorul Ioan Bunea a ținut o cuvân-

Teosofia și gnoza

IV

Ai greși trăgând de aici concluzia că creștinismul nu admite gnoza, că el nu suferă cunoașterea tainelor cosmice. Conștiința dogmatică a bisericii nu cere chiar așa ceva. Clement Alexandrinul, Origen, sf. Grigorie de Nissa, sf. Maxim Mărturisitorul au fost gnostici creștini. Cunoașterea (gnoza) creștină e deci posibilă. Creștinismul nu poate admite o revenire la concepția păgână despre natură, a demonolatriei la stăpânirea magiei asupra spiritului omenesc, la destrămarea chipului omenesc de către spiritele naturii.

Stă scris: „Fiți înțelepți ca șerpii și blânzi ca porumbii“. Din acest moment e afirmată înțelepciunea șarpelui, gnoza. Dar această înțelepciune n'are nimic incomparabil cu simplitatea inimii. Creștinismul tăgăduiește că omul ar putea ajunge la Dumnezeu și la tainele divine printr-o neîncetată desvôltare a cugetării; el spune că, pe drumul cunoașterii divine omul suferă o catastrofă spirituală ce-i schimbă conștiința și cugetarea, că trece prin experiența credinței în care se demonstrează lumea lucrurilor nevăzute. În experiența aceasta se întrevide posibilitatea unei cunoașteri. Credința nu tăgăduiește, ea-i pre-gătește drumul spre experiența spirituală.

Chestiunea aceasta se pune pentru noi ortodocșii cu totul deosebit ca pentru catolici. Ei spun că Dumnezeu poate fi cunoscut nu numai prin revelație, ci și prin puterile naturale ale minții omenești. Noțiunea aceasta constituie piatra unghiulară a sistemului tomist. În acesta există un raționalism ce nu vrea să admită că în cunoașterea lui Dumnezeu ar exista ceva antinomic pentru rațiune. Sinodul din Vatican a amenințat cu anatema pe orce om ce va afirma că Dumnezeu, cel unul și adevărat, Făcătorul și Stăpânul nostru, nu poate fi cunoscut din lucrurile văzute, de lumina naturală a minții noastre. Sentința afurisește fideismul și condamnă pe cugetători catolici ca Pascal și Iosif de Maistre, întărește în conștiința bisericii un naturalism raționalist, un fel de a cugeta pe Dumnezeu în categorii raționale. Teologia naturală e recunoscută astfel obligator.

Pentru conștiința ortodoxă problema se pune altfel: ea nu cunoaște doctrină rațională obligatoare, cum e tomismul. Acest naturalism raționalist e urmarea agnosticismului și se îndreaptă contra oricărei gnoze. Dumnezeu și taina vieții divine nu se pot cunoaște; dar din natură, din creațiune se pot scoate, pe cale rațională și naturalistă, dovezi despre existența lui Dumnezeu. Se ajunge la o împăcare între revelație și cunoașterea naturală a lui

Dumnezeu, între religie și știință. Această înțelegere între ordinul supranatural și cel natural nu lărgeste domeniul cunoașterii, dimpotrivă, îl restrânge; acesta vine din lipsa de credință în posibilitatea iluminării minții, în posibilitatea unei cunoașteri în Duh, a unei cunoașteri theandrice. Dar dacă e posibilă o cunoaștere creștină, ea nu poate fi decât una spirituală mistică, iar nu naturală, nici rațională.

Opera de cugetare a fost mai puțin intensă în orientul ortodox ca în apusul catolic. Cugetarea ortodoxă n'a elaborat o doctrină precisă, și totuși orientul e mai gnostic decât apusul, el crede mai mult în posibilitatea unei cunoașteri mistice, cunoaștere care în apus adeseori e socotită drept o erezie. Doctorii bisericii răsăritului sunt mai gnostici decât cei apuseni. Dar și gnoza creștină se poate mai ușor desvôlta pe terenul spiritual al ortodoxiei ca pe al catolicismului. Mișcările religioase și filosofice rusești dau dovada. Agnosticismul creștin, ce subsistă și se afirmă deplin în raționalismul catolic, își are justificarea sa.

Dar poate va veni o zi când va dispărea din creștinism, deoarece devine periculos. Agnosticismul acesta creștin afirmă un pragmatism al necunoașterii. Trebuie să mărginești receptivitatea omului așa fel ca nici să nu asurzească, nici să nu orbească

de prea mult trăznet și lumină cosmică. Ne apără prostia noastră, lipsa noastră de receptivitate contra a orice ni se pare periculos și pentru care nu suntem copti la minte. Necunoașterea ne poate fi de apărare ca și cunoașterea. Dacă am putea vedea și cunoaște în lume tot ce nu vedem și nu cunoaștem, nu le-am fi putut suferi și ni-ar fi împrăștiat forțele elementale ale lumii. Vederea lămurită (clairvoyance) e periculoasă, și nu poate fi accesibilă decât unei minorități, deoarece presupune o mare pregătire spirituală. Omul n'ar fi putut suferi viziunea aurei ce înconjoară pe ființe.

Poporul Românesc. A apărut Nr. 15 din 1 Octomvrie c. al revistei „Poporul Românesc“ foaie pentru folosința muncitorilor dela sate și orașe, cu bogat cuprins, semnă de d-nii I. Agârbiceanu, Prof. Dr. I. Gheorghiu, I. Gr. Oprișan, C. L. Hristea, Nichifor Crainic ș. a. Patru pagini informative, de știri felurite din țara noastră și din lumea întreagă, închee numărul. Se abonează cu Lei 120 anual, la redacție: gara Chitila, jud. Ilfov. — Cereți numere de probă!

Citiți și răspândiți ziarul

Telegraful Român

tare, reliefând meritele naționale și filantropice ale defunctei, care prin ocrotirea și conducerea elevilor adăpostii la „masa studenților”, mai ales înainte de unire, a săvârșit o remarcabilă faptă națională, făcându-se vrednică de recunoștința atâtor generații tinere.

Tineretul școlar ajutat și educat la „masa studenților” nu va putea uita nici când serviciile ei prețioase, însoțite de-o bunățate de inimă fără păreche.

Pentru eternizarea memoriei mult regretatei binefăcătoare, directorul Ion Bunea a inițiat înființarea unui fond, care să-i poarte numele și care are menirea să perpetue pentru toate timpurile ajutorarea și luminarea tineretului școlar, sârman, dar merituos, dela liceul „Gh. Lazăr”.

Pentru luminarea publicului asupra meritelor neperitoare ale binefăcătoarei, în legătură cu „masa studenților”, și drept prinos de recunoștință, un fost beneficiar al „mesei studenților”, dl Dr. I. Lupaș, a scris și publicat o broșură intitulată: «*Veturia I. Lapedatu, o binefăcătoare a tinerimii studioase*». Această broșură ne prezintă icoana atrăgătoare a unui suflet ales, care și-a făcut un crez din a ajuta a conduce și a lumina tineretul școlar, atât înainte, cât și după unire.

Activitatea ei în domeniul acesta formează o frumoasă pagină în istoria culturală a Ardealului.

Cu această ocaziune s'a desvelit și așezat între cei mai mari binefăcători ai „mesei studenților” portretul binefăcătoarei, donat de neconsolată ei soț, ca să străjuească pentru todeauna instituțiunea caritativă, a căreia i-a închinat activitatea sa cea mai frumoasă.

Lin să-i fie somnul, precum de curată i-a fost inima pusă în serviciul celor oropsiți.

După săvârșirea acestui act de pietate publicul asistent a vizitat internatul, rămânând satisfăcut de cele văzute.

Meditație

Făr' a sta la îndoială. [Iacob 1, 6]

Apostolul Iacob denunță aici șovăirea ca o pricină serioasă de slăbiciune. În toate domeniile omul nehotărât nu produce de fapt nimic mare, nimic fecund. Imprăștiie și cheltuiește totul, timp, putere, în dibuiri sterile.

Adevărata viață, dimpotrivă, este făcută din hotărâri ferme și binedistincte. Nehotărârea obișnuită nu se explică la un creștin. În această calitate știu unde trebuie să merg, ceea ce am de făcut și acest fapt chiar împrăștiie atâtea nedumeriri. Sânt însă cazuri când sacrificiul cerut creștinului e atât de mare, încât îi trebuie eroism pentru a alunga orice ezitare.

Intr'adevăr lumina Evangheliei, e atât de clară, încât o conștiință creștină nu se poate înșela nici un moment, are, cu alte cuvinte, certitudinea că umblând în lumina lui Hristos ajunge acolo unde fiecare suflet e chemat să ajungă, la mântuire.

Și totuși, cu toate că vedem atât de bine drumul ce avem de umblat, ne îndoiim așa de des și ne oprim mereu în loc.

Pentru conștiința creștină atitudinea îndoielnică a lumii păgâne în fața vieții, imaginată plastic în atitudinea eroului mistic, *Hercule la răspântii*, e rezolvată cu prisosință în persoana și învățătura Mântuitorului Hristos.

Mai mult, hotărârea creștină are sprijin puternic în tradiția Bisericii creștine, ai cărei cei mai aleși fii, cetele de apostoli, mari dascăli, sfinți, și mucenici, au urmat cu atâta hotărâre drumul făcut pentru toate veacurile de Isus Hristos.

Creștine, care vezi acest drum, roagă-te lui Dumnezeu să-ți ajute ca să-l urmezi făr'a sta la îndoială.

[După text francez].

Pr. G. Secaș.

INFORMAȚIUNI

Sedințe. În vederea rezolvării lucrărilor pregătitoare pentru Congresul Național Bisericesc, care se va întruni la 14 Oct. a. c., I. P. S. Sa Mitropolitul nostru *Nicolae* a convocat în centrul Mitropoliei următoarele corporațiuni bisericești la ședințe:

1. In 12 Oct. se va ținea ședința Reprezentanței Fundațiunei *Gojdu*.

2. In 12—13 Oct. vor avea loc ședințele *Consistorului Mitropolitan*, atât plenar, cât și senatele.

Convocare. Am onoare a invita pe toți intelectualii ortodocși români, din protopiatul *Ilia* la Adunarea de constituire a cercului protopopesc al „*Frăției Ortodoxe Române*” (F. O. R.) pe *Duminecă*, la 15 Octomvrie 1933, ora 11 a. m. în biserica din *Ilia*. Ordinea de zi: 1. Deschiderea adunării; 2. Expunerea scopului societății; 3. Cetirea statutelor; 4. Inscierea de membri; 5. Alegerea Comitetului cercului protopopesc — Din însărcinarea Comitetului secției Sibiu: *Protopop Iuliu Josan*.

Sfințiri de preot. Ultimele două săptămâni au fost sfințiți întru presbiter următorii absolvenți ai academiei teologice *Andreiane*, Sibiu: 1. *Traian Ciocănelea*, pentru parohia *Făgăraș*; 2. *Ilarie Budac*, pentru parohia *Scorei*; 3. *Adrian Groza* (abs. al Academiei teologice din *Caransebeș*, pentru parohia *Găvoajda*; 4. *Gheorghe Maxim* la *Cărpiniș*; 5. *Gheorghe Miclea* la *Șibot*; 6. *Gheorghe Tatu* la *Sebeșul de sus*; 7. *Remus Haneș* la *Fintoag*, și 8. *Aurel Dăncilă* la *Pișchinți*. — Dea Dumnezeu ca nouhirotoniții preoți să fie din cei de a dreapta Mântuitorului și să fie prilej de mântuire pentru cei pe cari îi păstoresc!

Următori unei frumoase tradiții de a presta fiecare o muncă personală, studenții Academiei Teologice „*Andreiene*” din Sibiu și-au ales pentru anul în curs următorul comitet: Președinte de onoare, *Păr. diacon prof. Nicolae Popovici*, Preș. activ, *Vasile Coman*, an. IV, *V. preș. Octavian Cocan*, an. IV; Secret. gen. *Trifu Benea*, an. IV; Consilier *U. N. S. C. R. Ioan Faur*, an. III; Bibliotecar, *Mircea Laslo*, an. III; Cassier *Ștefan Galea*, an. III; Econom, *Nicolae Mirică*, an. II; V. bibliotecar, *Ioan Turcu*, an. I; V. econom, *Moisie Benga*, an. I; Secr. II, *Gheorghe Bica*, an. II. Membri în comisia critică: *Vasile Doroga*, *Zaharie Rucărean*, an. IV, *Romulus Albu*, *Iosif Rusu*, an. III, *Constantin Comșulea*, *Dumitru Popescu*, an. II, *Ioan Rauca*, *Petru Dumiteasca*, an. I. Membri în comisia de cenzori: *Simion Macarie*, an. IV, *Ioan Neacșu*, an. III și *Nicolae Bărsan*, an. II.

Aniversare. Implinindu-se în 28 Noemvrie a. c. 15 ani dela unirea Bucovinei cu țara mamă, se organizează mari serbări culturale în Bucovina. Cu ocazia aniversării va apărea și o scriere jubilară.

† **Preoteasa Veroana I. Pop** nasc. **Piltea**, soția preotului nostru *Ioan Pop* din *Sămbăta* de sus, după o scurtă și grea suferință și-a dat sufletul în mâinile Creatorului, Luni 2 Octomvrie 1933, în al 78-lea an al vieții și 59-lea de căsătorie. Rămășițele pământești ale decedatei s'au depus spre odihnă veșnică Joi 5 Octomvrie, în cimitirul bisericii ortodoxe române din *Sămbăta-de-sus-răsăriteană*. Odihnească în pace!

Pentru ajutorarea moșilor guvernul a luat următoarele dispozițiuni: a) Reducerea prețului mineritului; b) Reducere la cumpărarea medicamentelor; c) 50% reducere pe C. F. R. tururilor moșilor, pentru transporturile de cereale ce se vor face pentru găurile de pe liniile: *Oradea-Vascau*, *Călățele*, *Huedin*, *Alba-Iulia*, *Zlatna*, *Câmpeni*, *Turda*. Vor mai avea reducere de 50% pentru transporturile ce se vor face pe aceste linii cu încărcături de lemne, scânduri și obiecte fabricate de locuitorii munților; d) Se vor începe, în toamna, aceste lucrări pentru repararea podurilor și șoselelor.

La Academia de muzică și artă dramatică din Cluj inscrierile pentru examenle de admitere excepționale se mai fac până la 10 Octomvrie, ear examenle de admitere în 11 Octomvrie 1933. Pentru secția pedagogică se cere bacalaureat. La secția cant și dramă se pot inscrie și absolvenții ai cursului inferior de liceu sau ai vreunei școle similare. Informațiuni cereți la *Academie*.

Monetele divizionare de 100 Lei, în urma falsificărilor dese, vor fi în curând preschimbate.

Intâiul episcop al Reichului. Sinodul evanghelic german, întrunit la *Wittenberg* în 27 Oct. 1933, a ales pe episcopul de până acum al *Prusiei*, *Ludovic Müller*, episcop al *Reichului*, cel dintâi în această calitate.

Sachsentag-ul, ziua sașilor, mare adunare politică, ținută *Duminecă* în *Sibiu*, a întrunit 5—6 mii de minoritari din *Ardeal*, în mare parte *hitleriști*, — va să zică și *revizionisti*.

Moțiunea, votată de această adunare, în care ziaristii români n'au fost admiși, începe cu exprimarea de omagii către *Suveran* și de încredere către guvern, și sfârșește cu — preamărirea național-socialismului din *Germania*... Aceasta ar fi cea mai nouă orientare politică în viața sașilor, cunoscuți — pe vremuri — prin simțul realității și al prevederii.

Cursuri practice, de bucatărie fină, în *Internatul Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român*, „*Astra*”, *Sibiu*, se țin și în acest an. În aceste cursuri de 3—5, sau 10 luni, se dă posibilitate tinerelor fete să învețe atât pregătirea mâncărilor simple, cât și a celor mai fine: pastete, cozonaci, prăjituri, torte, dulcețuri, șerbeturi etc. Pentru informațiuni a se adresa: *Direcțiunii Internatului de fete*, *Sibiu*, strada *Șaguna* Nr. 8.

ȘTIRI LOCALE

Concert religios cu prilejul sesiunii *Congresului național-bisericesc* dat de *Corul mixt al sfintei mitropolii și al școlii normale „Andrei Șaguna”* sub conducerea profesorului *Timotei Popovici* în sfânta biserică a mitropoliei *Duminecă* seara la 15 Octomvrie 1933.

Reuniunea română de muzică „Gh. Dima”, *Sibiu*, își începe repetițiile *Sămbăta*, 7 Octomvrie 1933, și le va continua în fiecare săptămână *Mercurea* și *Sămbăta* dela 6—8 p. m., în localul dela *Muzikverein*, strada *General Moșoiu*, la care invităm pe toți doritorii de muzică, atât cei de baștină, cât și cei noi veniți în orașul nostru. Se va pune în repetiție opereta „*Salba de aur*” de un compozitor român. Totodată aducem la cunoștința onor. membri, că adunarea generală se ține la 11 Octomvrie 1933, cu programul obișnuit. *N. Colan*, președinte.

Aviz. Se aduce la cunoștință că probele de cântări la „*Reuniunea meseriașilor români din Sibiu*”, se încep *Marți* în 10 Octomvrie a. c. Probele de cântări se vor ținea în fiecare *Marți* și *Vineri* seara dela ora 7—9 în sala *Reuniunii* din *Strada Brukenthal* Nr. 17. Onor. coriști, d-șoare și domni, sânt rugați a participa. **Com.**

Nr. 413 1933.

(55) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. III-a **Bozeș**, aparținătoare protop. *Geoagiu*, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în *Telegraful Român*.

Venitele împreunate cu acest post sânt:

1. Întregirea dela stat conf. coalei B.
2. Locuință în natură.
3. 2 jug. sesiune parohială și cimitir.
4. Relut de lemne.
5. Câte 3 dcl. porumb sfârmit de fiecare casă, circa 150 case, din care se va ceda cantorului și crâznicului 30 case.
6. Câte o zi de lucru de fiecare casă răscumpărată în bani după cursul zilei.
7. Venite stolare uniformizate de adunarea protopopească.

Reflectanții îndreptățiți la acest post sânt poțți să-și înainteze în termen cererile provăzute cu toate documentele necesare oficiului protopopesc ortodox român din *Geoagiu*, să se prezinte apoi după prealabila aprobare de către *Preav. Cons. Arhiepiscopesc* și *Incuvințarea of. protop.*, în parohie în vre-o *Duminecă* sau *sărbătoare*, cu observarea dispozițiilor regulamentare, spre a cânta, eventual a celebra și a face cunoștință cu poporul și referințele locale.

Geoagiu, la 9 Septemvrie 1933. Oficiul protopopesc ortodox român de *Geoagiu* în înțelegere cu consiliul parohial.

V. Goron
protopop.

Cereți dela Librăria Arhidiecezană, Sibiu: **ORTODOXIA** de *S. Bulgakoff*, trad. de *N. Grosu*; **Schitul cu plopi**, de *Alex. Lascarov-Moldovanu*; **Tinărul, ție-ți zic, scoală-te**, de *D. Făgărășanu*; **Ortodoxia văzută de un protestant**, de *W. A. Hooft*, trad. de *T. Bodogae*.

Nr. G. 2101—1933.

(27) 1—1

Publicațiune de licitație

Subsemnatul portărel pe lângă judecătoria *Mercurea-Sibiu* prin aceasta publică, că în baza deciziunii Nr. C. 1383—1932 și Nr. G. II. 2102—1933 a judecătoriei mixte rurale *Mercurea-Sibiu* în favorul reclamantului *Aurel Borza*, reprezentat prin avocatul *Dr. Aurel Crețu* contra... pentru încasarea creanței de 1300 lei și accesorii se fixează termen de licitație pe ziua de 13 *Octomvrie 1933* la fața locului în comuna *Gârbova*, unde se vor vinde prin licitație publică judiciară buți, porci și altele în valoare de 2250 lei. În caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Pretențiunea, care e de încasat, face 1300 lei capital, dobânzile legale scotind din 1 Ianuar 1932, iar speșele până acum stabilite de dosarul execuțional.

Intrucât mobilele cari ajung la licitație au mai fost secestrate și de alții și aceștia și-ar fi câștigat dreptul de acoperire, licitația prezentă este ordonată și în favorul acestora în sensul art. XLI:1908, §-ul 20.

Mercurea-Sibiu, la 25 Sept. 1933.

Ioan Dragomir m. p.
portărel.

Nr. G. 791—1933.

(28) 1—1

Publicațiune de licitație

Subsemnatul portărel delegat de pe lângă judecătoria rurală *Mercurea* prin aceasta publică, că în baza deciziunii Nr. C. 3891—1933 și Nr. G. 791—1933 a judecătoriei rurale *Mercurea-Sibiu* în favorul reclamantului *Ioan Nedela* din *Dobârca*, reprezentat prin *Dr. Aurel Crețu* avocat contra... din *Drașov*, pentru încasarea creanței de 1950 lei capital și accesorii se fixează termen de licitație pe ziua de 14 *Octomvrie 1933* ora 15 la fața locului în comuna *Drașov* Nr. 3, unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară porci și alte obiecte de gospodărie în valoare de 2120, lei și în caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Pretențiunea de încasat face 1950 lei capital, dobânzile de 8% scotite din 1 *Noemvrie 1931*, iar speșele până acum stabilite în dosarul execuțional.

Intrucât mobilele cari ajung la licitație ar fi secestrate și de alții și aceștia au câștigat dreptul de acoperire, licitațiunea prezentă se ordonă și în favorul acestora în sensul art. LXI:1908 § 20.

Mercurea-Sibiu, la 29 Sept. 1933.

Nicolae Rădoiu m. p.
portărel-delegat.

De vânzare

în apropierea Școlii Speciale de Cavalerie din *Sibiu* un loc de casă. Informațiuni la *Librăria Arhidiecezană*

Nr. 482 1933.

(53) 2—3

Concurs

Se publică concurs pentru întregirea parohiei vacante de cl. III-a **Hăpria-română**, din protopiatul *Sebeșului*, cu termen de 30 zile dela întâia publicare în *Telegraful Român*.

Beneficiile împreunate cu acest post:

1. Casă parohială.
2. Sesiune parohială: 11%, jug. arător.
3. Una zi de lucru de fiecare fum.
4. Lemne de foc din pădurea bisericii.
5. Stola obișnuită în parohie.
6. Salarul dela stat.

Cererile de concurs se vor înainta oficiului protopopesc ortodox român al *Sebeșului*, în termenul indicat.

Candidații vor anexa la cererile de concurs și concesiune dela *Preavenerabilul Cons. Arhiepiscopesc*, că pot candida la această parohie. Candidații se vor prezenta, cu încuviințarea prealabilă a oficiului protopopesc, în vre-o *Duminecă* sau *sărbătoare*, la biserică, spre a fi cunoscuți de către parohieni.

Sebeș-Alba, 23 August 1933.

Oficiul protopopesc ortodox român al *Sebeșului* în înțelegere cu consiliul parohial.

Dr. Vasile Oană
protopop.